

**KIINAN KOMMUNISTISEN
PUOLUEEN PAIKKA
KANSALLISESSA SODASSA**



Mao Tse-tung

Lokakuu 1938

Mao Tse-tung piti seuraavan alustuksen Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitean 6. kokouksessa. Tällä kokouksella oli hyvin suuri merkitys: siinä hyväksyttiin ja vahvistettiin Keskuskomitean Poliittisen toimiston, jonka johdossa Mao Tse-tung oli, poliittinen linja. Mao Tse-tung asetti alustuksessaan kysymyksen Kiinan Kommunistisen puolueen paikasta kansallisessa sodassa sitä varten, että kaikki puolueen jäsenet olisivat selvästi käsittäneet sen valtavan suuren historiallisen tehtävän, joka puolueella oli sodan johtamisessa japanilaisia anastajia vastaan, ja olisivat siihen kaikin voimin tarttuneet. Kokous vahvisti suuntauksen japanilaisvastaisen yhteisrintamapolitiikan järkähtämättömään noudattamiseen, osoittaen samalla, että yhteisrintama edellyttää sekä yhteenliittymistä että taistelua ja että tunnuslause »kaikki yhteisrintaman kautta» ei vastaa Kiinan tilannetta. Siten kokous tuomitsi virheellisen mukautumiskannan yhteisrintamakysymyksessä. Asian tälle puolelle Mao Tse-tung omisti loppulausuntonsa osan, jonka otsikko on: »Kysymys riippumattomuudesta ja itsenäisyydestä yhteisrintamassa». Tämän ohella kokous tähdensi puolueen toiminnan erittäin suurta merkitystä kansan aseellisen taistelun järjestämisessä japanilaisia anastajia vastaan ja totesi, että puolueen työn tulee kohdistua pääasiassa rintama-alueille ja vihollisen selustaan, torjuen niiden henkilöiden virheelliset katsomukset, jotka liittyvät kaikki japanilaisista rosvoista saatavan voiton toiveet kuomintangin sotavoimiin ja olivat valmiit uskomaan kansan kohtalot kuomintangilaisen taantumuksen hallitessa esiintyneelle legaalaiselle liikkeelle. Asian tälle puolelle Mao Tse-tung omisti loppulausuntonsa osan, jonka otsikkona on: »Sota ja strategian kysymykset».

Toverit! Edessämme on valoisa tulevaisuus. Meidän täytyy saada voitto japanilaisesta imperialismista, meidän täytyy rakentaa uusi Kiina, ja me tulemme ehdottomasti tämän tekemään. Mutta

päästäksemme tähän valoisaan tulevaisuuteen meidän on kuljettava raskas tie. Kommunistisen puolueen ja koko Kiinan kansan, jotka taistelevat Kiinan valoisan tulevaisuuden puolesta, täytyy käydä suunnitelmallista taistelua japanilaisia rosvoja vastaan; ne voidaan voittaa vain pitkällisessä sodassa. Olemme jo puhuneet paljon tästä sodasta, kosketellen kysymyksen eri puolia: olemme tehneet yhteenvetoa japanilaisia anastajia vastaan käydyn sodan aikana karttuneesta kokemuksesta, olemme esittäneet arvion nykytilanteesta, määritelleet koko kansakuntaa odottavat kiireelliset tehtävät; olemme selittäneet, miksi meidän on pitkällisen sodan kestääksemme nojattava japanilaisvastaiseen kansalliseen yhteisrintamaan, jonka täytyy kestää pitkän aikaa; olemme myös selittäneet, miten se voidaan toteuttaa, ja vihdoin olemme eritelleet kansainvälisen tilanteen. Mitä kysymyksiä sitten jää vielä jäljelle? Jäljellä on, toverit, vielä yksi kysymys — kysymys siitä, mikä on Kiinan Kommunistisen puolueen paikka kansallisessa sodassa, ts. kysymys siitä, miten kommunistien on käsitettävä oma osansa, vahvistettava voimiaan ja tiivistettävä rivejään kyetäkseen johtamaan tätä sotaa ja päätyäkseen voittoon eikä tappioon.

Isänmaallisuus ja kansainvälisyys

Voiko kommunisti internationalistina ollen olla samalla isänmaallinen? Olemme sitä mieltä, että ei ainoastaan voi, vaan tuleekin olla. Isänmaallisuuden konkreettinen sisältö määräytyy historiallisten olosuhteiden mukaan. On japanilaisten hyökkääjien ja Hitlerin »isänmaallisuutta», on myös meidän isänmaallisuuttamme. Kommunistien tulee vastustaa päättävästi japanilaisten hyökkääjien ja Hitlerin »isänmaallisuutta». Japanin ja Saksan kommunistit ovat tappion kannalla maittensa käymiin sotiin nähden. Myötävaikuttaminen kaikin keinoin siihen, että japanilaisten hyökkääjien ja Hitlerin sodat päättyisivät tappioon, vastaa niin Japanin kuin Saksankin kansojen etua; mitä täydellisempi tuo tappio on, sen parempi. Juuri niin tulee Japanin ja Saksan kommunistien

menetellä ja juuri niin he menettelevätkin, sillä japanilaisten hyökkääjien ja Hitlerin käymät sodat eivät ole turmiollisia ainoastaan maailman muille kansoille, vaan myös heidän omien maittensa kansoille. Toisin ovat asiat Kiinassa. Kiina on hyökkäyksen uhri. Tämän vuoksi kiinalaisten kommunistien tulee yhdistää isänmaallisuus ja kansainvälisyys toisiinsa. Me olemme internationalisteja ja olemme samalla isänmaanystäviä. Meidän tunnuslauseemme on: taisteluun kotimaan puolesta hyökkääjää vastaan. Tappiokanta on meille rikos; taistelu voiton puolesta sodassa japanilaisia anastajia vastaan on meidän ensimmäinen velvollisuutemme, sillä vain käymällä sotaa kotimaan puolustamiseksi voidaan hyökkääjä nujertaa ja saavuttaa kansallinen vapaus, ja vain koko kansakunnan vapauttaminen voi johtaa proletariaatin ja koko työtätekevän kansan vapauttamiseen. Kiinan voitto, Kiinaan hyökänneiden imperialistien murskaaminen, auttaa toistenkin maiden kansoja. Näin ollen isänmaallisuus kansallisessa vapaussodassa on kansainvälisyyden aatteen toteuttamista käytännössä. Tämän vuoksi on jokaisen kommunistin toimittava mahdollisimman aktiivisesti, lähdettävä miehuullisesti ja päättävästi kansallisen vapaussodan taistelulentälle ja suunnattava aseensa japanilaisia anastajia vastaan. Tämän vuoksi puolueemme esitti heti vuoden 1931 syyskuun 18 päivän tapahtumien jälkeen tunnuksen: Japanin hyökkäykseen on vastattava kansallisella itsepuolustussodalla. Sitten puolueemme ehdotti muodostettavaksi japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman, käski Punaisen armeijan järjestyä uudella tavalla japanilaisvastaiseksi Kansallisvallankumoukselliseksi armeijaksi ja lähteä etumaisiin aseisiin, määräsi jäsenensä astumaan japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan etulinjoille ja puolustamaan kotimaata viimeiseen veripisaraan asti. Kaikki nämä isänmaalliset toimenpiteet ovat oikeita, ne ovat internationalismin toteuttamista Kiinassa eivätkä ole vähimmässäkään määrässä ristiriidassa internationalismin kanssa. Vain poliittisesti tietämättömät ja omia erikoisia tarkoitusperiään

ajavat ihmiset voivat jaaritella sellaista, että toimenpiteemme ovat vääriä ja että me olemme muka luopuneet internationalismista.

Kommunistien etujoukkotehtävä kansallisessa sodassa

Edellä sanotusta käy selville, että kommunistien tulee esiintyä kansallisessa sodassa hyvin aktiivisesti ja että tämän aktiivisuuden tulee ilmetä konkreettisesti kaikilla aloilla; toisin sanoen, kommunistien tulee esiintyä joka suhteessa etujoukkona ja olla esimerkkinä. Käymme tätä sotaa vaikeassa tilanteessa. Tämä vaikea tilanne on muodostunut sen johdosta, että laajat kansanjoukot eivät vielä osoita riittävästi kansallista itsetietoisuutta, että niiden kansallinen oman arvion tunto ja usko omiin voimiinsa eivät ole vielä riittävästi kehittyneet; että kansanjoukkojen enemmistö ei ole vielä järjestynyt; että meidän maamme on heikko sotilaallisessa suhteessa, sen talouselämä on takapajuista eikä siinä ole demokraattista hallintojärjestelmää; että maassamme esiintyy rappeutumisilmiöitä ja pessimistisiä mielialoja; että yhteisrintama ei ole tiivis eikä vankka jne.

Tästä syystä on kommunistien otettava tietoisesti itselleen vakava tehtävä — koko kansan yhteenliittäminen kaikenlaisten epäterveiden ilmiöiden voittamiseksi. Tässä on kommunistien esittämällä etujoukon osalla ja heidän esimerkillään poikkeuksellisen suuri merkitys. 8. ja Uudessa 4. armeijassa tulee kommunistien näyttää esimerkkiä urhoollisuudesta taistelussa, käskyjen tarkasta noudattamisesta, kurista, poliittisesta työstä, sisäisestä eheydestä ja yhtenäisyydestä. Suhteissaan ystävällismielisiin puolueihin ja armeijoihin kommunistien tulee varmasti noudattaa suuntausta yhteenliittymiseen sodassa japanilaisia anastajia vastaan, toteuttaa järkähtämättömästi yhteisrintaman ohjelmaa ja siten näyttää esimerkkiä sodan asettamien tehtävien täyttämässä. Heidän sanansa ei saa poiketa teoista, he eivät saa esiintyä ylimielisesti, heidän tulee rehellisesti ja

vilpittömästi sopia asioista ystävällismielisten puolueiden ja armeijoiden kanssa, olla niiden kanssa kiinteässä yhteistyössä ja siten näyttää esimerkkiä oikeista keskinäissuhteista yhteisrintamaan kuuluvien eri puolueiden välillä. Vallan elimissä toimivan kommunistin tulee osoittaa esimerkillistä rehellisyyttä työssä, hän ei saa sallia tutunkaappoja ihmisten valinnassa, hänen tulee tehdä työtä enemmän kuin muut, saada palkkiota vähemmän kuin muut. Kansanjoukkojen keskuudessa toimiessaan kommunisti ei saa esiintyä komentelijana, vaan joukkojen ystävänä, hänen tulee olla niiden väsymätön opettaja eikä politikoitseva byrokraatti. Kommunisti ei saa missään eikä milloinkaan asettaa henkilökohtaisia etujaan ensi sijalle, hänen tulee alistaa ne kansakunnan eduille, kansanjoukkojen eduille. Etuilu, passiivisuus, työnteon vältteleminen, lahjottavuus, rappeutuminen, henkilökohtaisen maineen tavoittelu jne. ansaitsevat mitä syvintä halveksumista. Kunnioitusta ansaitsevat vain yhteisten etujen uhrautuva palveleminen, toimeliaisuus ja alttius, epäitsekkäs velvollisuuksien täyttäminen ja tunnollinen, sitkeä työ. Kommunistin tulee olla kiinteässä yhteistyössä kaikkien puolueen ulkopuolella olevien edistyksellisten aineiden kanssa, ponnistaen kaikki voimansa koko Kiinan kansan yhteenliittämiseen kaikenlaisten epäterveiden ilmiöiden voittamiseksi. Täytyy ymmärtää, että kommunistit muodostavat vain pienen osan kansaa ja että puolueen ulkopuolella on vielä laajoja edistyksellisten ja toimeliiden ihmisten piirejä, joiden kanssa meidän on työskenneltävä yhteisymmärryksessä. On aivan väärin luulla, että vain sinä olet hyvä ja kaikki muut kelvottomia. Takapajuisiin ihmisiin kommunistit eivät saa suhtautua piittaamattomasti eivätkä ylenkatseellisesti, vaan on lähestyttävä heitä, lujitettava yhteyttä heihin, saatava heidät vakuuttuneiksi ja kannustettava heitä eteenpäin. Niihin, jotka ovat tehneet virheitä työssään — lukuun ottamatta täysin parantumattomia ihmisiä — kommunistien tulee vaikuttaa vakuuttamalla eikä torjumalla, jotta nuo ihmiset huomaisivat virheensä ja oikaisisivat ne. Työssä tulee

kommunistien näyttää esimerkkiä toimeliaisuudesta ja kaukonäköisyydestä, sillä vain toimeliaisuus voi taata asetetun tehtävän täyttämisen ja kaukonäköisyys auttaa meitä pysymään oikeassa suunnassa eteenpäin kuljettaessa. Tämän vuoksi kommunistien tulee näyttää esimerkkiä myös opiskelussa: heidän tulee joka päivä opettaa joukkoja ja joka päivä ottaa niiltä oppia. Vain ottamalla oppia joukoilta, ottamalla oppia siitä mitä ympärilläsi tapahtuu, ottamalla oppia ystävällismielisiltä puolueilta ja armeijoilta ja ottamalla varteen kaiken mitä olet oppinut, voit kehittää itsessäsi toimeliaisuutta ja oppia katsomaan kauas eteenpäin. Pitkällisessä sodassa ja vaikeissa olosuhteissa voivat vain kommunistit yhdessä ystävällismielisten puolueiden ja kaiken kansan edistyksellisten aineiden kanssa, täyttämällä kaikin tavoin velvollisuutensa, olemalla etujoukkona ja esimerkkinä — saada liikkeelle kansakunnan kaikki elävät voimat taisteluun vaikeuksien voittamiseksi, voiton saavuttamiseksi vihollisesta ja uuden Kiinan rakentamiseksi.

On liitettävä koko kansakunta yhteen ja taisteltava sen keskuudessa olevia vihollisen asiamiehiä vastaan

Vaikeuksien voittamiseen, voiton saavuttamiseen vihollisesta ja uuden Kiinan rakentamiseen on vain yksi tie — japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman vahvistaminen ja laajentaminen sekä kansakunnan kaikkien elävien voimien liikekannallepano. Mutta kansallisen yhteisrintaman keskuudessa esiintyy vihollisen asiamiehiä, jotka tekevät myyräntyötään. Niitä ovat kansalliset petturit, trotskilaiset ja japanilaisystävälliset ainekset. Kommunistien tulee olla aina varuillaan näiden provokaattoreiden suhteen, paljastaa tosiasioiden perusteella heidän rikoksensa ja varoittaa kansaa heistä. Kommunistien on lisättävä poliittista valppauttaan kansakunnan keskuudessa esiintyvien vihollisen asiamiesten suhteen. Kommunistien täytyy ymmärtää, että kansallisen yhteisrintaman laajentaminen ja vahvistaminen ei ole

mahdollista ilman vihollisen asioimiston paljastamista ja lopettamista. Olisi täysin virheellistä muistaa vain asian yksi puoli ja unohtaa toinen.

Puolueen rivejä on laajennettava päästämättä siihen vihollisen asiamiehiä

Jotta vaikeudet voitettaisiin, jotta saavutettaisiin voitto vihollisesta ja voitaisiin luoda uusi Kiina, tulee kommunistisen puolueen laajentaa järjestöjään, avata ovet työläisten, talonpoikien ja aktiivisen nuorison joukoille, jotka ovat mieleltään todella vallankumouksellisia, uskovat puolueen periaatteisiin, kannattavat puolueen politiikkaa sekä ovat valmiit alistumaan puoluekuriin ja toimimaan innokkaasti. Tämä tekee puolueestamme suuren joukkopuolueen. Lahkolaismainen sulkeutuneisuus on tässä asiassa luvatonta. Samalla on aivan välttämätöntä osoittaa valppautta, jotta vihollisen asiamiehiä ei päästettäisi tunkeutumaan puolueeseemme. Japanilaisten imperialistien tiedusteluelimet pyrkivät alinomaan horjuttamaan puolueitamme, yrittävät käyttää hyväkseen naamioituneita isänmaan kavaltajia, trotskilaisia, japanilaisystävällisiä aineksia, rappeutuneita ihmisiä ja poliittisia keinottelijoita, jotka tunkeutuvat puolueeseemme aktivisteiksi verhoutuneina. Emme saa hetkeksikään heikentää valppauttamme, heikentää varotoimenpiteitämme sellaisen väen suhteen.

Ei pidä sulkea puolueen ovia peläten vihollisen asiamiesten tunkeutumista siihen. On rohkeasti laajennettava puolueemme rivejä — sellainen on linjamme. Mutta laajentaessamme rohkeasti puolueen rivejä ei ole heittäydyttävä huolettomiksi, ei ole annettava vihollisen asiamiehille eikä poliittisille keinottelijoille tilaisuutta tunkeutua sen riveihin. Jos muistetaan vain asian yksi puoli ja unohdetaan toinen, voidaan tehdä paljon virheitä. »On rohkeasti laajennettava puolueemme rivejä, mutta ei ole päästettävä siihen ainoatakaan lurjusta» — vain sellainen asettamus on oikea.

On päättävästi noudatettava yhteisrintamapolitiikkaa ja päättävästi puolustettava puolueen riippumattomuutta

Vain päättävästi noudattamalla kansallisen yhteisrintaman politiikkaa voidaan voittaa vaikeudet, voittaa vihollinen ja rakentaa uusi Kiina. Siitä ei ole mitään epäilystä. Tällöin on kuitenkin välttämätöntä säilyttää jokaisella yhteisrintamaan kuuluvalla puolueella sen aatteellinen, poliittinen ja järjestö-linen riippumattomuus. Tämä koskee yhtäläisesti kuomintangia, kommunistista puoluetta ja kaikkia muita puolueita. Kansanvallan periaate — eräs kolmesta kansan periaatteesta — merkitsee, että jos on puhe puolueista, niin niiden kesken sallitaan liittosuhde, mutta samaan aikaan sallitaan myös jokaisen riippumaton olemassaolo. Jos puhutaan vain yhtenäisyydestä, mutta kielletään riippumattomuus, niin se merkitsee luopumista kansanvallan periaatteesta, ja siihen ei kommunistinen puolueemme eikä mikään muukaan puolue tai ryhmä voi suostua. Kiistatonta on, että riippumattomuus voi yhteisrintaman puitteissa olla vain suhteellista eikä ehdotonta; jos sitä pidetään ehdottomana, niin se voi viedä karille yhteisen suuntauksen yhteenliittymiseen ulkoista vihollista vastaan. Mutta tätä suhteellista riippumattomuutta ei saa suinkaan tehdä olemattomaksi; aatteellisessa, poliittisessä ja järjestöllisessä suhteessa pitää jokaisen puolueen saada nauttia suhteellista riippumattomuutta, ts. oikeutta suhteelliseen vapauteen. Jos joku pyrkii loukkaamaan tätä suhteellista vapautta tai jos puolueet itse siitä luopuvat, niin sekin voi viedä karille yhteisen suuntauksen yhteenliittymiseen ulkoista vihollista vastaan. Jokaisen kommunistin ja jokaisen ystävällismielisen puolueen jäsenen täytyy tämä ymmärtää.

Samanlainen yhteys vallitsee myös luokkataistelun ja kansallisen taistelun välillä. Japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan aikana tulee kaiken olla alistettu sodan vaatimuksille. Se on vääjäämätön periaate. Sen vuoksi on luokkataistelun vaatimukset

alistettava sodan vaatimuksille eivätkä saa olla näiden kanssa ristiriidassa. Luokkien ja luokkataistelun olemassaolo on kuitenkin tosiasia. Jotkut kieltävät sen, kieltävät luokkataistelun olemassaolon, mutta se on väärin. Luokkataistelun olemassaoloa kieltämään pyrkivät teoriat ovat aivan virheellisiä. Me emme kiellä luokkataistelua, vaan säätelemme sitä. Meidän esittämämme keskinäisavun ja molemminpuolisten myönnytysten politiikka ei ole sovellettavissa ainoastaan puolueiden välisissä suhteissa, vaan myös luokkien välisissä suhteissa. Yhteenliittymistä varten taistelussa japanilaisia anastajia vastaan on asian vaatimalla tavalla toteutettava luokkien keskinäissuhteita säätelevää politiikkaa. Toisaalla ei ole sallittava, että työtätekevien laajat joukot jätetään vaille kaikkia poliittisia oikeuksia ja aineellista toimeentuloa, toisaalla on otettava huomioon omistavienkin piirien edut. Sellainen politiikka vastaakin yhteenliittymisen vaatimusta taistelussa ulkoista vihollista vastaan. Jos otetaan huomioon vain yhden puolen edut eikä välitetä toisen puolen eduista, niin se merkitsee, että aiheutetaan vahinkoa japanilaisia anastajia vastaan käytävän taistelun asialle.

On otettava huomioon kokonaisuuden edut, otettava huomioon enemmistö, toimittava yhdessä liittolaisten kanssa

Johtaessaan kansanjoukkoja taistelussa vihollista vastaan kommunistien tulee ottaa huomioon kokonaisuuden edut, ottaa huomioon enemmistö ja toimia yhteisvoimin liittolaisten kanssa. Kommunistien täytyy ymmärtää se totuus, että osan edut on alistettava kokonaisuuden eduille. Jos jokin näkökohta on suotuisa osan kannalta katsoen, mutta kokonaisuuden kannalta katsoen epäsuotuisa, on osa alistettava kokonaisuudelle. Ja päinvastoin, jos jokin näkökohta on epäsuotuisa osan kannalta katsoen, mutta suotuisa kokonaisuuden kannalta katsoen, niin tässäkin tapauksessa on osa alistettava kokonaisuudelle. Tämä merkitsee kokonaisuuden etujen huomioon ottamista.

Kommunistit eivät saa milloinkaan irrottautua kansan enemmistöstä, rynnätä liian kauas eteenpäin ottamatta huomioon enemmistön asemaa ja johtaen mukanaan vain edistyneintä vähemmistöä. On huolehdittava kiinteiden yhteyksien solmimisesta edistyneimpien aineiden ja laajojen kansanjoukkojen välillä. Tämä merkitseekin enemmistön huomioon ottamista.

Kaikkialla missä on demokraattisia puolueita tai ryhmiä ja demokraattisia toimihenkilöitä, jotka ovat valmiit yhteistyöhön kanssamme, tulee kommunistien neuvotella ja toimia heidän kanssaan yhteisvoimin. Olisi väärin toimia kaikessa vain oman harkinnan mukaan, ottamatta liittolaisia lainkaan lukuun.

Hyvän kommunistin täytyy osata ottaa huomioon kokonaisuuden edut, osata ottaa huomioon enemmistö, osata toimia yhteisvoimin liittolaisten kanssa. Tässä suhteessa meillä on ollut menneisyydessä oleellisia epäkohtia ja meidän on pyrittävä ne korjaamaan.

Kaaderipolitiikka

Kiinan Kommunistinen puolue johtaa suurta vallankumouksellista taistelua toimien suuren, monimiljoonaisen kansan keskellä. Se ei voi täyttää historiallista tehtäväänsä ilman monilukuista, erittäin toimintakykyistä ja moraalisesti korkeatasoista työntekijäjoukkoa. Puolueemme on 17 vuoden aikana kasvattanut keskuudestaan paljon johtavia työntekijöitä. Sotilaallisessa, poliittisessa, kulttuuri-, puolue- ja joukkotyössä meillä on jo omat kaaderimme, oma kantajoukkomme. Se on puolueemme ylpeys ja koko Kiinan kansan ylpeys. Mutta tämä kantajoukko ei muodosta vielä riittävän vankkaa tukea taistelumme valtavalle rakennukselle. Tämä vaatii uusien työntekijöiden kasvattamista laajassa mitassa. Kiinan kansan suuri taistelu on jo nostanut ja nostaa jatkuvasti esiin monilukuista aktiivijoukkoa. Velvollisuutemme on järjestää, kasvattaa, vaalia ja taitavasti käyttää sitä. Sen jälkeen, kun poliittinen linja on

määritelty, tulee kaadereista ratkaiseva tekijä¹. Tämän vuoksi on monilukuisten uusien kaaderien kasvattaminen meidän taistelutehtävänäimme.

Ei ole huolehdittava vain puolueen kaadereista, vaan myös puolueettomista kaadereista. Puolueen ulkopuolellakin on paljon pystyviä ihmisiä, eivätkä kommunistit saa jättää heitä näköpiirinsä ulkopuolelle. On heitettävä syrjään kaikenlainen omahyväisyys, tehtävä taitavasti työtä puolueen ulkopuolella olevien henkilöiden kanssa, autettava heitä vilpittömästi, suhtauduttava heihin lämpimästi, toverillisesti, suunnattava heidän aktiivisuuttaan japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan ja valtion rakennustyön suureen asiaan — sellainen on jokaisen kommunistin velvollisuus.

On osattava arvioida ihmisiä oikein. Tämän tai tuon työntekijän ominaisuuksia ei ole arvioitava vain hänen toimintansa yhden kauden perusteella, ei yksityisten tosiasian perusteella, vaan koko hänen menneisyytensä perusteella, hänen työnsä perusteella kokonaisuudessaan. Tämä on päämenetelmä työntekijöitä arvioitaessa.

On osattava käyttää työntekijöitä. Johtajan velvollisuuksiin kuuluu pääasiassa kaksi tehtävää: johtoajatusten antaminen ja työntekijöiden oikea käyttäminen. Kaikki suunnitelmat, päätöslauselmat, käskyt, ohjeet jne. — kaikki tämä kuuluu käsitteeseen »johtoajatusten antaminen». Mutta jotta jokin johtoajatus voitaisiin toteuttaa käytännöllisessä elämässä, sitä varten on yhdistettävä työntekijäin rivit ja pantava ne liikkeelle, ja tämä kuuluu käsitteeseen »työntekijöiden käyttäminen». Työntekijöiden käyttämisessä on kansamme historiassa varhaisista ajoista esiintynyt kaksi toisilleen suoraan vastakkaista linjaa: »on nimitettävä vain henkilökohtaisten ominaisuuksien perusteella» ja »on nimitettävä vain sukulaisuuden perusteella». Edellinen linja on rehellisten

ihmisten, jälkimmäinen epärehellisten ihmisten linja. Kommunistisen puolueen kaaderipolitiikan arvioperusteena pitää olla kyky noudattaa horjumatta puolueen linjaa, kyky itsenäiseen työhön, toimeliaisuus työssä ja epäitsekkyys. Tämä linja onkin »nimitystä vain henkilökohtaisten ominaisuuksien perusteella». Aivan päinvastaista kaaderipolitiikkaa noudatti menneisyydessä Tšang Kuo-tao — »nimittämistä vain sukulaisuuden perusteella». Hän keräsi ympärilleen omia miehiään, muodosti oman kuppikuntansa ja lopuksi kavalsi puolueen ja karkasi vihollisen puolelle. Se on varsin opettavainen läksy. On otettava varteen Tšang Kuo-taon ja hänen kaltaistensa henkilöiden petturuuden historiallinen esimerkki ja sovellettava kaaderipolitiikassa oikeata ja oikeudenmukaista suhtautumista ihmisiin, taisteltava väärää ja epäoikeudenmukaista suhtautumista vastaan ja siten lujitettava puolueen yhtenäisyyttä ja eheyttä — sellainen on Keskuskomitean ja kaikenasteisten johtavien työntekijäin velvollisuus.

On osattava vaalia työntekijöitä. Työntekijäin vaaliminen merkitsee ensiksikin, että annetaan suunta heidän työlleen, toisin sanoen annetaan heille tilaisuus osoittaa aloitteellisuutta työssä, jotta he eivät pelkäisi vastuuta, ja tämän ohella annetaan heille oikeaan aikaan ohjeita, jotta he voisivat kehittää luovia kykyjään pitäen ohjeenaan puolueen poliittista linjaa. Se merkitsee toiseksi, että kohotetaan työntekijäin tasoa, toisin sanoen annetaan heille tilaisuus opiskeluun, kasvatetaan heitä, kohotetaan heidän teoreettista koulutustaan ja taitoiaan. Kolmanneksi, on tarkistettava työntekijäin työtä, autettava heitä yleistämään työnsä kokemuksia, lisäämään menestyksiään ja korjaamaan virheitä. Kun ihmiselle annetaan tehtävä, mutta tämän tehtävän täyttämistä ei tarkisteta ja muistetaan vasta sitten, kun on tehty paha virhe, niin sellainen käytäntö ei vastaa tarvitsemaamme vaalivaa suhtautumista työntekijöihin. Neljänneksi, virheitä tehneisiin työntekijöihin nähden on yleensä sovellettava vakuuttamisen menetelmää, auttaen heitä oikaisemaan virheensä. Ankariin puoluetöimenpiteisiin on

turvauduttava vain niiden suhteen, jotka ovat tehneet pahoja virheitä eivätkä ota varteen niiden korjaamista tarkoittavia ohjeita. Tässäkin on osoitettava kärsivällisyyttä; olisi väärin liimata kehenkään kevytmielisesti »opportunistin» nimikelappua ja lähteä kevytmielisesti »taisteluun koko rintamalla». Viidenneksi, on huolehdittava työntekijäin tarpeista. Kun ihminen sairastuu tai kun häntä tai hänen perhettään kohtaavat muut vaikeudet, on hänelle annettava kaikkea mahdollista apua. Sillä tavoin on vaalittava kaadereita.

Puoluekuri

Niiden raskaiden puoluekurin rikkomusten johdosta, joihin Tšang Kuo-tao syyllistyi, on uudelleen palautettava mieliin puoluekurin perusvaatimukset: 1) puolueen jäsenen alistuminen puoluejärjestön päätökseen, 2) vähemmistön alistuminen enemmistön päätökseen, 3) alempien elinten alistuminen ylempien päätöksiin ja 4) koko puolueen alistuminen Keskuskomitean ohjeisiin. Ken rikkoo näitä puoluekurin vaatimuksia, hän järkyttää puolueen eheyttä. Kokemus osoittaa, että eräät puoluekurin rikkomukset johtuvat siitä, ettei ymmärretä mitä puoluekuri on. Eräät sen tietoiset ja ilkeämieliset rikkojat, kuten esimerkiksi Tšang Kuo-tao, ovat keinotelleet sellaisella monien puolueen jäsenten tietämättömyydellä. Tästä syystä on puolueen jäsenten keskuudessa suoritettava kasvatustyötä puoluekurin kysymyksistä, jotta toisaalta kaikki puolueen jäsenet itse noudattaisivat tietoisesti kuria ja toisaalta osaisivat Tšang Kuo-taon historian toistumisen välttämiseksi valvoa puoluejohtajiakin, joiden myös on ehdottomasti noudatettava puoluekuria.

Jotta puolueen sisäiset suhteet tulisivat suunnatuiksi oikeihin uomiinsa, on välttämätöntä puoluekurin neljän edellä mainitun tärkeimmän vaatimuksen lisäksi laatia yksityiskohtaisempia lakeja, jotka säätelevät puolueen sisäistä elämää, ja siten saada aikaan

yhtenäinen suhtautuminen näihin kysymyksiin kaikenasteisten johtavien puolue-elinten taholta.

Puolueen sisäinen demokratia

Käynnissä olevassa suuressa taistelussa Kiinan Kommunistinen puolue voi päästä voittajaksi vain siinä tapauksessa, että puolueen kaikki johtoelimet, sen rivijäsenet ja johtavat työntekijät osoittavat suurta aktiivisuutta. Tämän suuren aktiivisuuden tulee ilmetä konkreettisesti johtoelinten, johtavien työntekijäin ja puolueen kaikkien jäsenten luovassa toiminnassa, heidän työssään osoittamassaan vastuuntunnossa ja joustavuudessa, rohkeassa ja taitavassa kysymysten asettamisessa, mielipiteittensä ilmaisemisessa, epäkohtien arvostelussa, samoin myös ylempien elinten ja johtavien työntekijäin toiminnan valvonnassa, joka rakentuu vaalivalle suhtautumiselle ihmisiin. Muussa tapauksessa pysyy se mitä me sanomme aktiivisuudeksi, tyhjänä sananhelinänä. Mutta tämän aktiivisuuden kehittäminen riippuu puolueen sisäisen elämän demokratisoinnista. Ilman puolueen sisäistä demokratiaa ei aktiivisuutta voida kehittää. Myös monilukuisten taitavien työntekijäin kasvattaminen on mahdollista vain puolueen sisäisen demokratian vallitessa. Meidän maassamme on ihmisten välisissä suhteissa vallalla pientuotannolle ominainen patriarkallisuus, eikä meillä sitäpaitsi ole vielä nytkään demokratiaa yleisvaltakunnallisessa mitassa. Nämä seikat kuvastuvat puolueessammekin, puolueen sisäisen elämän riittämättömän demokratisoinnin muodossa. Sellainen asiointi haittaa koko puolueen aktiivisuuden täydellistä kehittämistä. Se tuntuu myös demokratian riittämättömässä kehittämisessä yhteisrintamassa ja joukkoliikkeessä. Tämän tähden on puolueessa suoritettava kasvatustyötä puolueen sisäisen demokratian kysymyksistä, jotta puolueen jäsenet ymmärtäisivät mitä demokratia on, millainen on demokratian ja sentralismin välinen yhteys ja miten demokraattista sentralismia toteutetaan. Vain sitä tietä voidaan toisaalta kehittää

todenteolla puolueen sisäistä demokratiaa ja toisaalta välttää yletöntä demokratisointia, voidaan välttää luisuminen kuria horjuttavan liberaalisen holtittomuuden tielle.

Myös sotaväenosastojemme puoluejärjestöjen tulee tarpeellisessa määrin laajentaa puolueen sisäistä demokratiaa kohottaakseen puolueen jäsenten aktiivisuutta ja armeijan taistelukuntoa. Puolueen sisäisen demokratian täytyy armeijan puolueosastoissa olla kuitenkin vähemmän laajaa kuin paikallisissa puoluejärjestöissä. Niin armeijan kuin paikallisissakin puoluejärjestöissä tulee puolueen sisäisen demokratian palvella puoluekurin lujittamista ja puolueen taistelukunnon kohottamista eikä päinvastoin.

Puolueen sisäisen demokratian laajentaminen on katsottava välttämättömäksi askeleeksi puolueen lujittamisessa ja sen rivien laajentamisessa, tärkeäksi aseeksi suuressa taistelussa. Sen avulla puolue tulee elämään täyteläistä elämää, suoriutumaan helposti tehtävistään, kartuttamaan uusia voimia ja kestämaan sen raskaan koetuksen, jota nykyinen sota merkitsee.

Puolueemme on kasvanut ja vahvistunut taistelussa kahdella rintamalla

17 vuoden kuluessa on puolueemme yleensä oppinut käyttämään marxilais-leniniläistä aatteellisen taistelun asetta käydäkseen taistelua kahdella rintamalla puolueessa esiintyviä virheellisiä katsomuksia vastaan: toisaalta oikeistolaista, toisaalta »vasemmistolaista» opportunistia vastaan.

Keskuskomitean (6. kokoonpanossaan) viidennen kokouksen edellä² puolueemme taisteli Tšen Tu-hsiun oikeisto-opportunistia ja toveri Li Li-sanin »vasemmisto»-opportunistia vastaan. Tässä kahdella rintamalla käydyssä taistelussa saavutetut voitot tekivät puolueelle mahdolliseksi ottaa pitkän askeleen eteenpäin.

Keskuskomitean viidennen kokouksen jälkeen on ollut vielä kaksi tapausta, jolloin puolueessa on käyty merkitykseltään historiallista taistelua: kysymys on Tsunjin neuvottelukokouksessa³ suoritetusta taistelusta ja Tšang Kuo-taon puolueesta erottamisen yhteydessä käydystä taistelusta.

Sen ansiosta, että Tsunjin neuvottelukokous oikaisi pahat »vasemmisto»-opportunistiset periaatteelliset virheet, joita oli tehty taisteltaessa kuomintangin viidettä »marssia» vastaan, tuo neuvottelukokous liitti yhteen puolueen ja Punaisen armeijan; puolueen Keskuskomitea ja Punaisen armeijan päävoimat saivat tilaisuuden suorittaa voitollisesti Pitkän marssin, siirtyä japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan etulinjoille ja toteuttaa uutta politiikkaa — japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman politiikkaa. Sen ansiosta, että Pasi⁴ ja Jenanin⁵ neuvottelukokoukset tuomitsivat Tšang Kuo-taon oikeisto-oppotunismiin (Tšang Kuo-taon linjan musertaminen aloitettiin Pasi neuvottelukokouksessa ja viettiin päätökseen Jenanin neuvottelukokouksessa), kaikki Punaisen armeijan osastot yhtyivät ja puolue lähti entistä lujemmin yhteenliittyneenä sankarilliseen taisteluun japanilaisia anastajia vastaan. Mainitut kahdenlaiset opportunistiset virheet ilmaantuivat vallankumouksellisen kansalaissodan kestäessä. Niiden erikoisuus oli siinä, että ne olivat sotaan liittyviä virheitä.

Millaisia opetuksia olemme saaneet tästä kahdella rintamalla käydystä puolueen sisäisestä taistelusta? Nämä opetukset ovat seuraavat: 1. Vakavat periaatteelliset virheet, jotka olivat syntyneet sen johdosta, ettei ymmärretty Kiinassa käytävän vallankumouksellisen sodan erikoisuuksia ja jotka esiintyivät kuomintangin viidettä »marssia» vastaan taisteltaessa, olivat ilmausta »vasemmistolaisesta» kärsimättömydestä, joka ei ota huomioon subjektiivisia eikä objektiivisia edellytyksiä. Tämä virheellinen suunta aiheuttaa tavattoman suurta vahinkoa niin

vallankumouksellisen sodan käynnille kuin kaikenlaiselle muullekin vallankumoukselliselle liikkeelle. 2. Tšang Kuo-taon opportunisti oli vallankumouksellisessa sodassa esiintynyttä oikeisto-opportunistia, joka oli sisällöltään yhdistelmä Tšang Kuo-taon perääntymislinjasta, hänen militaristisesta harhautumastaan ja puoluevastaisesta käyttäytymisestään. Vasta kun tämä opportunisti oli voitettu, saatettiin vapauttaa laajat joukot erinomaisen kunnollisia ja pitkän sankarillisen taistelun tien kulkeneita Punaisen armeijan 4. rintaman johtavia työntekijöitä ja puolueen rivijäseniä Tšang Kuo-taon opportunistin puristuksesta ja palauttaa heidät Keskuskomitean oikealle linjalle. 3. Sen valtavan suuren organisatorisen työn kestäessä, jonka suoritimme 10-vuotisen vallankumouksellisen agraarisodan aikana, olimme saavuttaneet suurta menestystä niin sotilaallisen rakennustyön kuin siviilihallinnonkin alalla, samoin joukkotyön ja puolueen rakentamisen alalla. Ilman tämän organisatorisen työn yhdistämistä sankarillisiin sotatoimiin rintamilla olisi ollut mahdotonta kestää sitä ankaraa taistelua, jota siihen aikaan käytiin Tšiang Kai-šekiä vastaan. Mutta agraarisodan viimeisellä kaudella tehtiin suuria periaatteellisia virheitä kaaderipolitiikassa ja organisaatiokysymyksissä. Nämä virheet ilmenivät lahkolaisuutena, kurinpidollisten toimenpiteiden väärinkäyttönä ja aatteellisessa taistelussa esiintyneinä ylilyönteinä. Se oli tulosta vielä loppuun saakka hävittämättä jääneistä Li Li-sanin linjan jäännöksistä ja myös sen aikaisista periaatteellisista poliittisista virheistä. Kaikki nämäkin virheet oikaisi Tsunjin neuvottelukokous, mikä antoikin puolueelle mahdollisuuden palata oikealle tielle kaaderipolitiikassa ja oikeihin järjestöperiaatteisiin. Tšang Kuo-taon linja organisaatiokysymyksessä merkitsi täydellistä luopumista kaikista kommunistisen puolueen periaatteista ja puoluekurin horjuttamista. Aloitettuaan ryhmätoiminnalla Tšang Kuo-tao meni niin pitkälle, että ryhtyi esiintymään puoluetta vastaan, sen Keskuskomiteaa vastaan ja Kominternia vastaan. Keskuskomitea teki kaiken voitavansa oikaistakseen Tšang Kuo-taon linjan rikolliset virheet ja

hänen puoluevastaisen käyttäytymisensä, yrittäen myös pelastaa hänet itsensä. Mutta kun Tšang Kuo-tao piti sitkeästi kiinni virheistään ja käyttäytyi kaksinaamaisesti, ja lisäksi myöhemmin kavalsi puolueen ja heittäytyi kuomintangin syliin, oli puolueen pakko toimia päättävästi ja erottaa hänet riveistään. Tämän toimenpiteen hyväksyi koko puolue ja kaikki jotka ovat uskollisia kansallisen vapautuksen asialle. Komintern on jo vahvistanut tämän toimenpiteen todeten, että Tšang Kuo-tao on rintamakarkuri ja petturi.

Kaikki nämä opetukset ja kaikki meidän menestyksemme ovat välttämättömiä edellytyksiä puolueen jatkuvalla yhteenliittämiselle, sen aatteellisen, poliittisen ja järjestöllisen eheyden lujittamiselle, samoin myös voitolliselle sodankäynnille japanilaisia anastajia vastaan. Puolueemme on kasvanut suureksi ja vahvistunut taistelussa kahdella rintamalla.

Jatkuva taistelu kahdella rintamalla

Sodan jatkuessa japanilaisia anastajia vastaan on ensiarvoinen merkitys taistelulla politiikan alalla esiintyvää pessimismia vastaan, joka on oikeisto-opportunismin ilmaus. Samaan aikaan on kuitenkin entiseen tapaan kiinnitettävä heikentymätöntä huomiota taisteluun »vasemmistolaista» kärsimättömyyttä vastaan. Kysymyksen ollessa yhteisrintamasta sekä puolue- ja joukkojärjestöistä on jatkettava taistelua »vasemmistolaista» lahkolaismaista sulkeutuneisuutta vastaan, jotta voitaisiin toteuttaa yhteistyö kaikkien puolueiden ja ryhmien kanssa, jotka kannattavat sotaa japanilaisia anastajia vastaan, ja laajentaa puolueen ja joukkojärjestöjen rivejä. Samalla ei pidä kuitenkaan heikentää huomiota myöskään taisteluun oikeisto-opportunistista tendenssiä vastaan, joka ilmenee pyrkimyksenä varauksettomaan yhteistyöhön ja varauksettomaan laajentamiseen. Tähän taisteluun kohdistuvan huomion heikentyminen voisi haitata yhteistyötä ja laajentamista ja uhkaisi tehdä yhteistyöstä

antautumista tarkoittavan yhteistyön ja laajentamisesta periaatteettoman laajentamisen.

Kun käydään aatteellista taistelua kahdella rintamalla, on kussakin konkreettisessa tapauksessa suhtauduttava ihmisiin tarkoin eritellen. Subjektiivinen suhtautuminen on aivan luvatonta. Ei ole jatkettava menneisyyden huonoa käytäntöä — mielivaltaista »nimikelappujen liimailemista».

Harhapoikkeamia vastaan taisteltaessa on kiinnitettävä vakavaa huomiota taisteluun kaksinaamaisuutta vastaan, sillä kaksinaamaisuus on erittäin vaarallista sen vuoksi, että se voi muuttua ryhmäkuntalaisuudeksi. Esimerkkinä tästä voidaan mainita Tšang Kuo-taon historia. Muodollisesti alistutaan, mutta itse asiassa vastustetaan, sanoissa hyväksytään, mutta sisimmässään hyljätään, silmät puhuvat miellyttäviä asioita, mutta selän takana tehdään halpamaisia tekoja — sellaisena ilmenee kaksinaamaisuus. Puoluekuria voidaan lujittaa vain kohottamalla puolueen johtavien työntekijäin ja rivijäsenten valppautta kaksinaamaisuuden ilmauksia vastaan.

Opiskelu

Yleensä on kaikkien kommunistien, joilla on vastaava pohjakoulutus, tutkittava Marxin — Engelsin — Leninin — Stalinin teoriaa, tutkittava kansamme historiaa, tutkittava nykyisen liikkeemme tilaa ja kehitystendenssejä. Tämän ohella on heidän kauttaan järjestettävä niiden kommunistien opettaminen, joiden sivistystaso on verraten alhainen. Erittäinkin on tähdennettävä sitä, että opiskelua on voimaperäisesti harrastettava kaikkien johtavien puolue työntekijöiden ja varsinkin Keskuskomitean jäsenten ja korkeimman johtohenkilöstön. Puolue, joka johtaa suurta vallankumousliikettä ilman vallankumouksellisen teorian

tuntemusta, ilman historian tuntemusta ja ilman käytännöllisen liikkeen syvää ymmärtämistä, ei voi saavuttaa voittoa.

Marxin — Engelsin — Leninin — Stalinin teoria pätee koko maailmaan nähden. Mutta tätä teoriaa ei ole käsitettävä uskonkappaleeksi, se on käsitettävä toimintaohjeeksi. Marxisin-leninismien teorian tutkimista ei ole typistettävä paljaitten oppilauseitten ulkooppimiseen; sitä on tutkittava vallankumouksen tieteenä. Ei riitä se, että ymmärretään ne yleisiä lainmukaisuuksia koskevat johtopäätökset, joita Marx, Engels, Lenin ja Stalin ovat tehneet todellisen elämän ja vallankumouksellisen kokemuksen monipuolisen tutkimuksen pohjalla, vaan on myös opittava hallitsemaan heidän menetelmäänsä ja metodologiaan kysymysten erittelyssä ja ratkaisemisessa. Puolueemme marxilais-leniniläinen koulutus on nykyisin jonkin verran edistynyt menneisyyteen verraten, mutta se ei ulotu vielä läheskään koko puolueeseen eikä tämän koulutuksen taso ole lainkaan korkea. Meidän kutsumuksenaamme on johtaa suurta monimiljoonaista kansaa historiassa ennennäkemättömän suuressa taistelussa. Tämän vuoksi on marxilais-leniniläisen teorian syvälinen opiskelu kaikille puolueemme jäsenille välttämättömän tarpeen vaatima tehtävä, jonka voimme ratkaista vain siinä tapauksessa, että teemme siihen suuntaan suuria ponnistuksia.

Toivon, että tämän Keskuskomitean kokouksen jälkeen pääsee koko puolueessa vauhtiin opiskelukilpailu, ja silloin katsomme, kuka on jo todellakin oppinut jotakin, kenellä on enemmän tietoja, kenen tiedot ovat syvällisemmät.

Kun kysymys on tärkeimpiä työaloja johtamaan pystyvien kaadereiden kasvattamisesta puolueellemme, voidaan sanoa, että jos puolueessa olisi 100–200 kommunistia, joilla olisi järjestelmälliset eikä vain hajanaiset tiedot marxilais-leniniläisen teorian alalta ja jotka omaksuisivat sen todenteolla eikä skolastisesti, niin se

kohottaisi valtavasti puolueemme taisteluvoimaa ja jouduttaisi voittoamme japanilaisesta imperialismista.

Opiskelumme toinen tehtävä on historiallisen perintömme tutkiminen ja sen arvosteleva yleistäminen, käyttämällä siinä marxilaista metodologiaa. Meidän kansallamme on monituhatuotinen historia, sillä on omat erikoisuutensa, se on luonut suuren määrän arvoja. Kaiken tämän omaksumisessa olemme vasta alkeiskoulun oppilaita. Nykypäivien Kiina on Kiinan koko menneen kehityksen tuote. Me puollamme marxilaista suhtautumista historiaan, emme voi olla piittaamatta historiallisesta menneisyydestämme. Meidän tulee arvioida koko menneisytemme — Konfutsesta Sun Jat-seniin saakka — ja ottaa haltuumme nämä arvot. Se tulee olemaan suurena kannustimena nykyisen suuren liikkeen johtamiselle. Kommunistit ovat kansainvälisen opin, marxilaisuuden, kannattajia, mutta me voimme saattaa marxilaisuuden voimaan elämässä vain ottamalla huomioon maamme konkreettiset erikoisuudet ja tietyssä kansallisessa muodossa. Marxisin-leninisin suuri voima on juuri siinä, että se liittyy erottamattomasti kunkin maan konkreettiseen vallankumoukselliseen käytäntöön. Se merkitsee Kiinan Kommunistisen puolueen kohdalta sitä, että on opittava soveltamaan marxilais-leniniläistä teoriaa Kiinan konkreettisiin olosuhteisiin. Jos kommunistit, jotka ovat osa suurta Kiinan kansaa, lihaa tämän kansan lihasta, käsittelevät marxilaisuutta irrallaan Kiinan erikoisuuksista, niin siitä tulee abstraktista, voimatonta marxilaisuutta. Siksi on sovellettava marxilaisuutta Kiinan konkreettisiin olosuhteisiin, niin että se kaikissa ilmenemismuodoissaan kuvastaisi välttämättä Kiinan omalatuista, toisin sanoen, on opittava soveltamaan marxilaisuutta Kiinan erikoisuuksia vastaavasti — sellainen on tehtävä, joka koko puolueen on viipymättä selvitettävä itselleen ja ratkaistava. On tehtävä loppu merentakaisista kaavoista ja vähemmän harrastettava tyhjää ja abstraktista lavertelua. Kaavaoppisuus on luovutettava arkistoon ja omaksuttava raikas ja

elävä, Kiinan kansan korvaa miellyttävä ja silmää ilahduttava kiinalainen tyyli ja kiinalainen käyttäytyminen. Kansainvälisen sisällön irrottaminen kansallisesta muodosta on ominaista ihmisille, jotka eivät ymmärrä mitään internationalismista. Me sitävastoin puollamme molempien kiinteää toisiinsa yhdistämistä. Tässä kysymyksessä meillä esiintyy pahoja virheitä, jotka on päättävästi voitettava.

Mitkä ovat meidän nykyisen liikkeemme erikoisuudet? Millaisia ovat sen lainmukaisuudet? Miten liikettä on johdettava? Kaikki nämä ovat käytännön kysymyksiä. Me emme yhä vieläkään tunne riittävästi japanilaista imperialismia, emme tunne vielä riittävästi Kiinaakaan. Meidän liikkeemme on kehitysprosessissa, se mikä on edessä, on uutta, ja uutta syntyy yhtämittaa. Tämän liikkeen tutkiminen kaikilta puolin, sen kehityskulussa, on tärkeä tehtävä, johon meidän on alituisesti kiinnitettävä suurta huomiota. Se joka kieltäytyy tutkimasta kaikkea tätä vakavasti ja huolellisesti, ei ole marxilainen.

Itsetyytyväisyys on opiskelun vihollinen. Jotta voisi todenteolla opiskella jotakin, on itsetyytyväisyys heitettävä syrjään. Kuten sanotaan, »on opiskeltava itse kylläntymättä, on opetettava toisia väsymättä» — juuri niin on meidän meneteltävä.

Yhteenliittyminen ja voima

Kiinan Kommunistisen puolueen sisäinen eheys on perusehto koko Kiinan kansan yhteenliittämiseksi voiton saavuttamiseksi sodassa japanilaisista anastajista ja uuden Kiinan rakentamiseksi. 17 vuotta kestäneessä sodassa karaistunut Kiinan Kommunistinen puolue on jo huomattavassa määrin oppinut liittämään rivejään yhteen ja tullut paljoka kokeneemmaksi. Tämä auttaa meitä tulemaan siksi Kiinan kansan vankaksi ydinjoukoksi, joka takaa voiton japanilaisista

anastajista ja uuden Kiinan rakentamisen. Toverit, me saavutamme epäilemättä tämän päämäärän — on vain liityttävä lujasti yhteen!

Huomautuksia

¹ Vrt. Stalin: Leninismin kysymyksiä, Petroskoi 1946, s. 588.

² Tarkoitetaan KKP Keskuskomitean Poliittisen toimikunnan elokuussa 1927 pidetyn neuvottelukokouksen ja Keskuskomitean tammikuussa 1934 pidetyn kokouksen välistä aikaa.

³ Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitean Poliittisen toimikunnan neuvottelukokous, joka pidettiin Tsunjissa Kueitšoun maakunnassa tammikuussa 1935. Tämä kokous teki lopun entisen »vasemmisto»-opportunistisen johdon, Tšen Šao-jun (Vang Mingin) ym. virheellisestä politiikasta ja valitsi Mao Tse-tungin puolueen johtajaksi. Virheellinen »vasemmistolainen» linja oli ollut vallalla puolueessa kauan (4 vuotta) ja tuottanut puolueelle ja vallankumoukselle suurta vahinkoa. Tämän linjan turmiolliset seuraukset ilmenivät siinä, että lähes 90 % Kiinan Kommunistisen puolueen jäsenistä ja Punaisesta armeijasta sekä Punaisen armeijan tukialueet menetettiin ja kymmenet miljoonat vallankumouksellisilla tukialueilla asuneet ihmiset joutuivat kuomintangilaisten julmien vainotoimenpiteiden kohteeksi.

⁴ Tarkoitetaan KKP:n Keskuskomitean Poliittisen toimikunnan neuvottelukokousta, joka pidettiin Pasissa elokuussa 1935. (Pasi sijaitsee Setšuanin maakunnan luoteisosan ja Kansun maakunnan kaakkoisosan yhtymäkohdassa, luoteeseen Setšuanin maakunnan Sungpanin piirikuntakeskuksesta.) Tšang Kuo-tao, joka siihen aikaan johti osaa Punaisen armeijan voimista, rikkoi välinsä puolueen Keskuskomitean kanssa, ei alistunut Keskuskomitean

määräyksiin, yrittäpä tuhotakin Keskuskomitean. Pasiin neuvottelukokouksessa Keskuskomitea päätti luopua tästä vaarallisesta alueesta ja johti uskollisina pysyneet Punaisen armeijan joukko-osastot Šensin maakunnan pohjoisosiin. Tšang Kuo-tao sitävastoin lähti pettämiensä Punaisen armeijan joukkojen mukana etelään Tientšuanin — Lušanin — Suuren ja Pienen Tšintšuanin — Apan alueelle, ja perustaen siellä oman »keskuskomiteansa» nosti avoimen kapinan puoluetta vastaan.

⁵ Tarkoitetaan KKP:n Keskuskomitean laajennettua neuvottelukokousta Jenanissa huhtikuussa 1937. Jo ennen neuvottelukokousta oli Tšang Kuo-taon komennossa olleiden Punaisen armeijan joukko-osastojen johtavien työntekijöiden ja sotamiesten perusjoukko, huomattuaan Tšang Kuo-taon petoksen, lähtenyt pohjoiseen, suunnaten kulkunsa Šensin — Kansun Raja-alueelle. Mutta osa näistä voimista kääntyi virheellisesti johdettuna puolitiessä länteen Kantšoun — Liangtšoun — Sutšoun alueelle, missä vihollinen tuhosi siitä enemmän kuin puolet. Harvalukuiset eloon jääneet pääsivät sen jälkeen Singkiangin maakuntaan ja tulivat myöhemmin Šensin — Kansun Raja-alueelle. Toinen osa, joka ei ollut kääntynyt länteen, oli saapunut jo aikaisemmin Šensin — Kansun Raja-alueelle ja yhtynyt siellä Keski-alueen Punaiseen armeijaan. Myös itse Tšang Kuo-tao saapui pohjois-Šensiin ja osallistui tähän Jenanin neuvottelukokoukseen. Neuvottelukokous antoi tyhjentyvän arvion Tšang Kuo-taon opportunistisista katsomuksista ja hänen puoluevastaisista teoistaan. Tšang Kuo-tao alistui muodollisesti näihin päätöksiin, mutta valmistautui tosiasiallisesti pettämään puolueen lopullisesti.

Mao Tse-tung, Teoksia, II osa
Kansankulttuuri Oy, 1958
Suomentanut T. Lehén